

жете ся отъ тѣзи хубавы правдини, та да ся научите да ся не сърдите когато нѣкой поглѣдва на другитѣ или когато приказва съ тѣхъ. Свѣтътъ не пълнѣ отъ таквизи хора, които съвѣтватъ другитѣ, а пакъ тѣ сами себе си не умѣють да управляватъ.“ Пѣтникътъ нищо не отговори, защото не бѣше честно да ся противоговори на хора въ тѣхнѣтъ кѣщѣ, и на утрешния день той продължи да пѣтува, а и рыбарътъ търгна на пѣтъ. По два дни пѣтникътъ Азаелъ, който не бѣше срѣщналъ нищо извънрѣдно, ся завърна въ колибкѣтъ; той найдѣ рыба̀ра сѣдналъ прѣдъ вратѣтъ си, подпрѣлъ съ рѣкѣ наведенѣтъ си главѣ, и упрѣлъ очи наземъ. „На какво мыслете? го попыта Азаелъ. — Мысль, че съмъ много злочестъ, рѣче рыбарътъ. Когато има толкова си много человекѣ, които сѣ най-богати и най-благодарни, азъ що съмъ сгрѣшилъ Богу, та да мя направи толко сиромѣхъ?“ Въ тази минутѣ, человекътъ, който бѣше порѣчалъ на Азаела да пѣтува два дни, и който бѣше ангелъ, ся появи. „Защо не послуша съвѣтитѣ на Азаела? рѣче той на рыба̀ра. Изглѣдѣтъ на градскитѣ лѣскавины породи въ тебе лакомството на славолѣбіето; тѣ ти пропѣдиха радостѣтъ и спокойствіето. Умали твойтѣ желанія и ще сполучишь тѣзи драгоцѣнны ползы. — Драго ви не туй да кажете, повтори рыбарътъ, но туй ми не е възможно, и усѣщамъ, че щѣ бѣдѣ секога злочестъ, ако некъкъ неугоди Богу, та да ми промѣни състояніето. — Ще тя изгуби туй, му рѣче ангелътъ. Вѣрвай ты мене, не дѣй жали друго, освенъ туй що имашъ. — Напраздно ми приказвате, повтори рыбарътъ, вый нема да мя задржите отъ да не желѣхъ едно друго състояніе. — Богъ послушва по нѣкой пѣтъ желаніята на славолѣбцѣтъ, отговори